

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Tolvte Sæssion.

15de Møde.

Loverdagen den 20de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Randsen (fortsat): Naar den ærede Minister ligeledes holder paa Bestemmelsen i § 5 med Hensyn til Landstutmesterens absolute Veto ved Præmieuddelingen, og han idag yderligere motiverer denne Fastholden derved, at der maaskee paa enkelte Steder ved Dyrskuerne af den dertil udnævnte Besigtigelses-commission kunde blive tildeelt Præmier til Dyr, som vare aldeles uværdige dertil, saafremt Landstutmesteren ikke havde Ret til at nægte Præmiens Udbetaling, saa skal jeg dertil bemærke, at hvad der for mig staaer som misligt, er, at dersom man bibeholder Bestemmelsen, kunde det tænkes som muligt, at Præmier, navnlig for Hingste, der i den Egn, hvorfor den landoekonomiske Forening virker, vare dem, man fatte meest Pris paa og anfaae for tjenligst for Egnen (Tscherning: Og der betale sig!) ja, og betale sig, — at Præmier undbrages saadanne Heste. Det kan ikke nægtes, at det dog nok maaskee kunde blive Tilfældet, at Landstutmesteren undertiden vil kunne være noget eensidig i sin Dom; han vil maaskee sværme, om jeg saa maa udtrykke mig, for Blodsracen, eller en eller anden Race, som netop Behøverne paa denne eller hin Egn aldeles ikke holde af, som slet ikke er dem tjenlig, og det er efter min Opfattelse uheldigt, at han i saadanne Tilfælde skal kunne nægte en Præmiens Udbetaling. Jeg maa derfor vedblivende holde fast paa, at det

er uheldigt og efter min Formening vil virke skadeligt, isald man giver Landstutmesteren dette absolute Veto.

Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Sage) har havt Meget at indvende imod det foreliggende Lovforslag; han har taar som ifjor kritiseret Landstutmesterens Rapport, og han har med den Skarphed, som er ham egen, kritiseret den, men jeg skal dog tillade mig at udtale, at det er noget ikke vanskeligt at kritisere ethvert Lovforslag, der kommer frem her i Thinget, og at det er endnu meget lettere at kritisere den Rapport, der her foreligger os. Det forekommer mig virkelig ikke, at den ærede Rigsdagsmands Kritik var begrundet; han greb enkelte Sætninger ud af Rapporten, og derpaa grunde han sin Kritik, uden at fremsøre noget egentligt Beviis for, at den var berettiget. Den samme ærede Rigsdagsmand har sagt, at man slet ikke skal lade Amtsræddene erholde Forkjøbsret til Landstutteriets Heste; at man uden Videre — og min ærede Ven for Thisted Amts 2die Valgkreds (Meergaard) har forøvrigt udtalt den samme Ansættelse — skulde sælge dem ved offentlig Auction og lade dem faae dem, der vilde give Meest for dem, og den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds hvtrede endvidere, at det bedste Beviis for, at vore Heste vare gode, netop var, at Ublandet opkjøbte dem, men dersom det bliver Tilfældet, at Den, som vilde give Meest for Landstutteriets Heste, fik dem, og NB. jeg gaaer ud fra, at disse Heste ere gode og tjenlige for vor Hesteavl, saa vil jeg spørge, om det var heldigt, at de for vor Hesteavl gode og brug-